

Tworzenie klastrów jest jednym z bardziej rozwiniętych sposobów myślenia o możliwościach budowania pozycji konkurencyjnej przedsiębiorstw i regionów, które wymagają polityki publicznej, generowanej z poziomu władz centralnych i samorządu terytorialnego, przy wsparciu przedsiębiorców oraz jednostek naukowo-badawczych. Procesy formowania klastrów w regionie wskazują na dojrzałość ich form aktywności rynkowej i służą wytyczaniu kierunków i utrzymywaniu zdolności do kształtowania rozwoju w długiej perspektywie czasowej. Tworzą one strukturę pozytywnych wzajemnych interakcji, wymiany wiedzy, transferu technologii i podtrzymywania prorozwojowych doświadczeń, mogących skutecznie podnieść stopień przedsiębiorczej aktywności lokalnych i regionalnych instytucji gospodarczych. W ramach niniejszej dysertacji dokonano próby oceny roli klastrów w kształtowaniu gospodarki regionu, z perspektywy praktyków życia gospodarczego. Zarówno od strony teoriopoznawczej jak i koncepcji prowadzonych badań, wnioski wypływające z analiz mogą stanowić źródło inspiracji dla potencjalnych zmian w optyce wspierania procesów klastrotwórczych oraz kształtowania zasad rozwoju regionalnego. Przedmiotem badań była rola klastrów w procesach gospodarczych i społecznych oraz w kształtowaniu konkurencyjności podmiotów rynkowych w województwie śląskim. Niniejsza praca miała na celu pokazanie zdolności działań kooperacyjnych, opartych o kształtowanie klastrów jako elementu mogącego stanowić istotny czynnik generowania przewag rynkowych w coraz bardziej turbulentnym i w wielu miejscach hiperkonkurencyjnym otoczeniu. Przygotowane narzędzia badawcze miały służyć diagnozie i ocenie funkcjonalnych aktywności klastrów w różnych konfiguracjach rynkowych i zarządczych. Społwem koncepcyjnym dysertacji była chęć ukazania literaturowo-rozwiniętych teorii oraz pragmatyki bieżącego działania i związanych z nim barier, przeszkód oraz dysfunkcjonalności działających aktualnie klastrów.